

عصر آزادی

روز‌نامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی

صاحب امتیاز: **مؤسسه مطبوعاتی پیمان**

مدیر عامل و مدیر مسئول: **سید فرید پیمان**

رییس هیئت مدیره و سردبیر: **دکتر سید وحید پیمان**

لیتوگرافی و چاپ: **شاخه سبز**

گروه ۴ بنده معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

امتیاز:۴/۴۷

نشانی:

تهران – خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد – پلاک ۹۷ – طبقه سوم

صندوق پستی:۷۱۸۴–۱۵۸۷۵

آدرس تبریز: خیابان المان،جنب بن بست یآوری ،

ساختمان اوج ۸۱ طبقه اول

تلفن:۳۵۵۸۴۵۴–۰۴۱

مسئول آگهی ها:۰۲۱۲۴۶۶۰۰

لینک تلگرام: [https:// telegram.me /asrazadi.ir](https://telegram.me/asrazadi.ir)

Email: asrazadi۹@gmail.com

www.asrazadionline.ir

فیلم کوتاه

«آخرین رقص با یوزپلنگ ایرانی»

«آخرین رقص با یوزپلنگ ایرانی» برنده بهترین فیلم روایی در جشنواره فیلم کوتاه آمریکا شد.

به گزارش ایرنا، فیلم کوتاه آخرین رقص با یوزپلنگ ایرانی به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی محمدرضا رحمانی در هشتمین جشنواره فیلم کوتاه (سوفی) THE SOFIE. SHORT FILM AWARDS که در منهنن نیویورک برگزار شد، موفق شد عنوان بهترین فیلم در بخش روایی این جشنواره را کسب کند.

این فیلم داستان مردی را روایت می‌کند که در آخرین روز کاری‌اش در بخش تاکسیدرمی موزه حیات وحش، پوست یوزپلنگ ایرانی را که در حال انقراض است، تاکسیدرمی می‌کند.

محمدرضا رحمانی نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده؛ عارف نامور مدیر فیلمبرداری و غلامرضا ساغرچیان تدوین و صداگذاری این فیلم را بر عهده داشتند. حسن محمدطالبی بازیگر فیلم کوتاه آخرین رقص با یوزپلنگ ایرانی است.

محمد طاهرخانی مدیر تولید؛ شروین ساغرچیان جلوه‌های ویژه؛ مهدیس رحمانی عکاس و فرید قاسم مترجم این فیلم بود.

پخش بین‌المللی فیلم توسط چهارراه سینما (۴WAY CINEMA) و به مدیریت سحر ناسوتی انجام می‌شود.

«رابرت دنیرو» بازیگر سریال می‌شود

تولید سریالی با بازی «رابرت دنیرو» به سفارش «نتفلیکس» آغاز می‌شود.

به گزارش ایسنا و به نقل از وورایتی، ساخت سریال کوتاهی با عنوان «روز صفر» و با بازی رابرت دنیرو در نخستین تجربه سریالی او به عنوان بازیگر ثابت به سفارش نتفلیکس در دستور کار قرار می‌گیرد.

«زلی لینکا گلاتز» کارگردانی و تهیه‌کنندگی اجرایی این سریال ۶ قسمتی با داستان هیجانی را بر عهده خواهد داشت.

«اریک نیومن» و «نوا اوینهایم» نویسندگی این سریال را برعهده دارند و علاوه بر آن به عنوان تهیه‌کننده اجرایی هم فعالیت خواهند داشت.

«رابرت دنیرو» که در این پروژه به عنوان بازیگر ظاهر می‌شود، تهیه‌کننده اجرایی نیز خواهد بود. دنیرو به عنوان یکی از مشهورترین بازیگران تاریخ سینما جایزه اسکار بهترین بازیگر مرد و بهترین بازیگر نقش مکمل مرد را برای بازی در «گاو خشمگین» و «پدرخوانده قسمت دوم» کسب کرده است. این هنرپیشه در مجموع نامزد هفت جایزه اسکار بازیگری شده و چندین بار نامزدی امی را به خود اختصاص داده است. «گلاتز» به عنوان کارگردان این سریال تاکنون ۸ نامزدی امی را در کارنامه خود به ثبت رسانده که از جمله آن‌ها به کارگردانی سریال «هوملند» می‌توان اشاره کرد.

نقاش معروف روس رگوردش را شکست

یکی از نابلوهای نقاشی «واسیلی کاندینسکی» که اخیرا به وارثان حقیقی آن بازگردانده شده بود در یک حراجی به فروش رسید و رکورد گران ترین اثر این هنرمند را شکست.

به گزارش ایسنا و به نقل از حریت دلیلی نیوز، شاهکار نقاشی که «واسیلی کاندینسکی»، هنرمند نامدار روس با عنوان «مورناو و کلیسای شماره ۲» خلق کرده بود در حراجی اول مارس سانتیز به قیمت ۴۵ میلیون دلار فروخته شد و رکورد جدیدی را برای این هنرمند رقم زد.

چندی پیش مسوولان یک موزه هلندی اعلام کردند تابلو نقاشی که «واسیلی کاندینسکی» نقاش مشهور روس در سال ۱۹۱۰ میلادی خلق کرده و در طول جنگ جهانی دوم غارت شده است را به وارثان یک خانواده یهودی بازمی‌گردانند. این تابلو نقاشی رنگ روغن زمانی در اتاق غذاخوری یک زوج یهودی آلمانی و موسسان یک شرکت نساجی نصب شده بود.

این نقاشی که از سال ۱۹۵۱ در مجموعه موزه «وان آببموزه» Van Abbemuseum واقع در «بندھون» نگهداری می‌شد، نسخه رنگارنگی از روستای آلمانی «مورناو» را به همراه مناره بلند کلیسای آن روستا به تصویر می‌کشد.

«واسیلی کاندینسکی» نقاش روس و پیشگام هنر انتزاعی بود. بیشتر تابلو نقاشی «نقاشی با خطوط سفید» که در سال ۲۰۱۷ به قیمت ۴۱ میلیون دلار در حراجی سانتیز فروخته شد به عنوان گران‌ترین اثر این هنرمند شناخته می‌شد. همچنین در حراجی یکم مارس سانتیز، نقاشی «رقص در ساحل» اثر اودارد مونک که در سال ۱۹۰۶ خلق شده بود نیز به حراج گذاشته شد و در نهایت به قیمت ۲۰ میلیون دلار به فروش رسید.

عصر آزادی / سرویس فرهنگی:

کنسرت علیرضا طلیسچی پس از هفت ماه، در حالی برگزار شد که این خواننده عواید اجرای خود را به زلزله‌زدگان خوی تقدیم کرد.

عصر آزادی – مریم رفایی؛ کنسرت علیرضا طلیسچی شامگاه چهارشنبه ۱۰ اسفندماه سال جاری در سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی تهران با تقدیم اجرا به زلزله‌زدگان خوی برگزار شد.

این کنسرت با استقبال قابل توجه مخاطبان همراه و تمامی بلیت‌های آن پیش از برگزاری به فروش و سوداوت شده بود.

طلیسچی کنسرت شب گذشته خود را با قطعه "زندگی جونم" آغاز کرد و در ادامه قطعات "تو فکر می کنی کزای"، "نفس کی بودی تو"، "ای دل خودم" و " دبیوونه دوست داشتنی" شنیدنی شد.

طلیسچی با نشستن بر روی صندلی در کنار اعضای ارکسترش به اجرای قطعه "به دریا نریم" پرداخت که با همراهی و همخوانی هواداران مواجه و استقبال از این قطعه به‌اندازهای بود که این خواننده به درخواست تماشاگران، مجدد آن را اجرا کرد و در انتها با ایستادن در لبهی استیج یک‌صدا ترجیع‌بند "یکم راه نریم- به دریا نریم به ساحل نریم دوتایی …" را با هوادارانش همخوانی کرد تا این بار سالان میلاد شاهد یک هم‌صدایی بی‌نظیر باشد.

صدای بارون به خوی رسید

کنسرت علیرضا طلیسچی به نفع زلزله‌زدگان

نان سر سفره‌هایشان می‌برند در دو سال فراگیری بیماری کرونا و هفت ماه گذشته، خیلی مظلوم و مظلوم واقع شدند و خواهش می‌کنم نگاهتان به دوستانی که از این چرخه ارتزاق می‌کنند مثبت باشد که بتوانند تا جوان هستند از این راه زندگی‌شان را بگذرانند البته منظور از این صحبت‌ها به‌هیچ‌وجه شخص علیرضا طلیسچی نیست. طلیسچی در ادامه با اشاره به وقوع زلزله در شهر خوی بیان کرد: بنده شخصاً تمام دستمزد خودم برای این اجرا را به زلزله‌زدگان خوی تقدیم می‌کنم که البته این کار وظیفه من است. این خواننده در ادامه و پیش از اینکه

"لیلا" از دیگر قطعاتی بود که اجرا شد و در ادامه علیرضا طلیسچی پیش از اینکه به سراغ قطعه بعدی برود بیان کرد: "تمامی فعالان حوزه موسیقی که به هر ترتیب از این چرخه

یکی از نکات قابل‌توجه کنسرت شب چهارشنبه درخواست فراوان هواداران برای اجرای قطعه مگاهیت "قاف" بود که این امر دور از انتظار نیز نبود چراکه از زمان انتشار؛ به یکی از پرشنونده‌ترین قطعات موسیقی پاپ بدل شده بود و طلیسچی در هر اجرا، به دلیل استقبال و درخواست مخاطبانش دو بار این قطعه را به اجرا درمی‌آورد و درنهایت طلیسچی به تماشاگران نوید اجرایی آن را داد و گفت که نیازی به درخواست‌های مکرر مخاطبان نیست و طبق روند کنسرت‌های پیشین به اجرای قطعه "قاف" خواهد پرداخت.

محمدحسین لطیفی: محتوا و فرم به یک اندازه اهمیت دارند

لطیفی درباره اهمیت «جشنواره ۱۰۰» در پرورش

فیلمسازان برای ساخت آثار بلند سینمایی آن‌ها گفت:

شاید یکی از این بچه‌های شرکت کننده در جشنواره ۱۰۰ در آینده نزدیک بتواند در سینمای بلند فعال شود، من در طی بررسی‌هایی که انجام دادم احساس کردم این افراد یک نفر نیستند و افراد توانمند بیشتری داریم که آثار آن‌ها نشان می‌دهند مقوله سینما و فیلم را خوب می‌فهمند. صادقانه بگویم کار ۱۰۰ تانیه‌ای خیلی سخت است؛ اما به این بچه‌ها می‌خواهم بگویم اگر هدفتان سینمای بلند است، فراموش نکنید اگر جایزهای را در کار ۱۰۰ تانیه‌ای و کوتاه گرفتید، هرکدام قواره خود را دارد و باید ارزش این سینما را بدانند.

وی خاطر نشان کرد: اگر فیلمسازان جوان در این شرایط جایزهای را گرفتند، احساس غرور نکنند که توانستند در میان این میزان آثار رسیده به موفقیت برسند، بلکه برای ادامه این مسیر تلاششان را بیشتر کنند.

لطیفی در مورد تاثیر شرکت در جشنواره ۱۰۰ نیز عنوان کرد: جشنواره فیلم ۱۰۰ جشنواره سختی است و اگر کسی می‌آید و در ۱۰۰ تانیه همت می‌کند و حرف خود را می‌زند؛ این فرد قابل احترام است و می‌تواند روی آینده چپه‌ها خیلی تاثیرگذار باشد. این کار تجربه بزرگی برای آنهاست و در نهایت استارت بسیار خوبی است و شاید خود من هم وسوسه شوم یک فیلم ۱۰۰ تانیه‌ای بسازم و خودم را محک بزنم که آیا می‌توانم مفهومی که در ذهن دارم را در زمانی غیر از ۹۰ دقیقه‌ای و در ۱۰۰ تانیه منتقل کنم یا نه.

وی در پایان درباره نوع ژانر منتخب خود در صورت ساخت فیلم ۱۰۰ تانیه‌ای گفت: من اگر بخواهم فیلم ۱۰۰ تانیه ای بسازم، در رابطه با اصل انسانیّت فیلم خواهم ساخت.

به گزارش ایرنا، فیلم کوتاه آخرین رقص با یوزپلنگ ایرانی به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی محمدرضا رحمانی در هشتمین جشنواره فیلم کوتاه (سوفی) THE SOFIE. SHORT FILM AWARDS که در منهنن نیویورک برگزار شد، موفق شد عنوان بهترین فیلم در بخش روایی این جشنواره را کسب کند.

این فیلم داستان مردی را روایت می‌کند که در آخرین روز کاری‌اش در بخش تاکسیدرمی موزه حیات وحش، پوست یوزپلنگ ایرانی را که در حال انقراض است، تاکسیدرمی می‌کند.

محمدرضا رحمانی نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده؛ عارف نامور مدیر فیلمبرداری و غلامرضا ساغرچیان تدوین و صداگذاری این فیلم را بر عهده داشتند. حسن محمدطالبی بازیگر فیلم کوتاه آخرین رقص با یوزپلنگ ایرانی است.

محمد طاهرخانی مدیر تولید؛ شروین ساغرچیان جلوه‌های ویژه؛ مهدیس رحمانی عکاس و فرید قاسم مترجم این فیلم بود. پخش بین‌المللی فیلم توسط چهارراه سینما (۴WAY CINEMA) و به مدیریت سحر ناسوتی انجام می‌شود.

به گزارش ایسنا و به نقل از وورایتی، ساخت سریال کوتاهی با عنوان «روز صفر» و با بازی رابرت دنیرو در نخستین تجربه سریالی او به عنوان بازیگر ثابت به سفارش نتفلیکس در دستور کار قرار می‌گیرد.

«زلی لینکا گلاتز» کارگردانی و تهیه‌کنندگی اجرایی این سریال ۶ قسمتی با داستان هیجانی را بر عهده خواهد داشت.

«اریک نیومن» و «نوا اوینهایم» نویسندگی این سریال را برعهده دارند و علاوه بر آن به عنوان تهیه‌کننده اجرایی هم فعالیت خواهند داشت.

«رابرت دنیرو» که در این پروژه به عنوان بازیگر ظاهر می‌شود، تهیه‌کننده اجرایی نیز خواهد بود. دنیرو به عنوان یکی از مشهورترین بازیگران تاریخ سینما جایزه اسکار بهترین بازیگر مرد و بهترین بازیگر نقش مکمل مرد را برای بازی در «گاو خشمگین» و «پدرخوانده قسمت دوم» کسب کرده است. این هنرپیشه در مجموع نامزد هفت جایزه اسکار بازیگری شده و چندین بار نامزدی امی را به خود اختصاص داده است. «گلاتز» به عنوان کارگردان این سریال تاکنون ۸ نامزدی امی را در کارنامه خود به ثبت رسانده که از جمله آن‌ها به کارگردانی سریال «هوملند» می‌توان اشاره کرد.

چندی پیش مسوولان یک موزه هلندی اعلام کردند تابلو نقاشی که «واسیلی کاندینسکی»، هنرمند نامدار روس با عنوان «مورناو و کلیسای شماره ۲» خلق کرده بود در حراجی اول مارس سانتیز به قیمت ۴۵ میلیون دلار فروخته شد و رکورد جدیدی را برای این هنرمند رقم زد.

چندی پیش مسوولان یک موزه هلندی اعلام کردند تابلو نقاشی که «واسیلی کاندینسکی»، هنرمند نامدار روس با عنوان «مورناو و کلیسای شماره ۲» خلق کرده بود در حراجی اول مارس سانتیز به قیمت ۴۵ میلیون دلار فروخته شد و رکورد جدیدی را برای این هنرمند رقم زد.

آیین‌نامه تعیین سختی کار خبرنگاران به روزرسانی می‌شود

به گزارش خبرنگار فرهنگی ایرنا، کارهای سخت و زیان‌آور به موجب تبصره ۲ ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی کارهایی است که در آنها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار، غیر استاندارد بوده و در اثر اشتغال کارگر کنشی به مراتب بالاتر از ظرفیت های طبیعی (جسمی و روانی) در وی ایجاد می‌شود که نتیجه آن بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن بوده و می‌توان با کارگیری تمهیدات فنی، مهندسی، بهداشتی و ایمنی صفت سخت و زیان‌آور بودن را از آن مشاغل کاهش داد یا حذف کرد. مشاغل سخت و زیان آور بر اساس ماده یک آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان آور به دو دسته تقسیم می‌شود. یکی مشاغلی که صفت سخت و زیان آوری با ماهیت شغلی وابستگی دارد اما می‌توان با به کارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر مناسب توسط کارفرما سختی و زیان آوری آن‌ها را حذف کرد و دیگری مشاغلی که از نظر ماهیت سخت و زیان آور بوده و با به کارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر مناسب توسط کارفرما، صفت سخت و زیان آوری آن‌ها کاهش یافته ولی کماکان سخت و زیان آوری آنها حفظ می‌گردد.

درباره دسته اول می‌توان همه مشاغل صنعتی را مثال زد که کارفرما تجهیزات ایمنی را برای کارگران فراهم نکرده باشد. مثلا یک کارگر کارگاه جوشکاری، نیاز به تجهیزات ایمنی از قبیل عینک مخصوص دارد و کارفرما وظیفه دارد آن را فراهم کند. دسته دوم مشاغلی هستند که سخت و زیان آور بودن، جزو جدا نشدنی آن‌ها است ولی رعایت مسائل ایمنی از سخت و زیان آوری آن‌ها کم می‌کند. مثل کار در معدن یا همان جوش کاری در زمانی

مدیر سینما آزادی مطرح کرد

از دستمزدهای ۲۵ میلیاردی تا گیر کردن سینما در یک لوپ پرتناقض

شده بود که اگر برای تولید هر کدام به طور متوسط هزینه سه میلیارد تومان را درنظر بگیریم، به رقم ۲۴۰ میلیارد تومان می‌رسیم. از رقم فروش هم اگر حدود ۱۰ درصد مالیات بر ارزش افزوده کسر کنیم می‌شود ۲۰ میلیارد تومان و در نهایت از رقم فروش ۲۶۰ میلیارد تومان باقی می‌ماند که ۵۰ درصد آن یعنی ۱۳۰ میلیارد تومان متعلق به سینمادارهاست. پس سیستم تولید در سینمای ایران در سه سال قبل، ۱۳۰ میلیارد تومان درآمد داشته ولی ۲۴۰ میلیارد تومان برایش هزینه شده، آیا این سیستم ورشکسته نیست؟ چطور به حیات خود ادامه داده است؟ آیا در سال‌های پیش‌رو هم قرار است با همین فرمول پیش برویم؟

وی در ادامه به برخی دستمزدهای عوامل تولید ویژه بازیگران اشاره کرد و گفت: نکته بعدی این است که خیر رسیده بازیگرانی در برخی سریال‌های شبکه نمایش خانگی ماهانه سه میلیارد تومان دستمزد دارند. این رقم با متوسط کار در هشت ماه حدود ۲۴ میلیارد تومان می‌شود. با یادآوری اینکه در بین‌زین‌های فرهنگی و هنری بیشتر از ۱۰ درصد سود نمی‌توان تصور شد، باید گفت که ۲۵ میلیارد تومان دستمزد، حاصل یک چرخش مالی ۲۵۰ میلیارد تومانی است، در حالی‌که فروش کل سینمای ایران در روزهای اوج خود در سال ۹۸، ۲۹۰ میلیارد تومان بود؛ چه نتیجه می‌گیریم دستمزدی که در یک هنرمند داده می‌شود تقریباً معادل سود یک سال سینمای ایران است؛ درواقع پرسش این است که با احتساب آن ۱۰ درصد سود، چه میزان سرمایه‌گذاری انجام شده تا ۲۹۰ میلیارد تومان فروش در سینمای ایران خلق شود؟ قطعا پاسخ یک سرمایه‌گذاری چند هزار میلیارد تومانی است که به سه یک چرخش مالی ۲۹۰ میلیاردی منجر شده و در نهایت سود آن دستمزد یک بازیگر شده است. البته تاکید می‌کنم صحبت کردن درباره اینکه این رقم دستمزد زیاد است یا کم، کاری احمقانه است چون مسئله اصلا این نیست، بلکه این است که تراز و توازن عقلانی کجاست؟ ما در مرحله ماقبل از این هستیم که بخواهیم درباره این دستمزد قضاوتی داشته باشیم. فعلاً در این مرحله هستیم که بدانیم در چه پدیده عجیب و غریبی سر می‌کنیم و با همین پدیده هم اکتاف قرار است در سال ۱۴۰۲ پیش برویم. بنابراین به سوال‌های اولیه خود برمی‌گردم؛ نقشه توسعه سینمای ایران کجاست؟ چه کسی باید این نقشه و برنامه را بنویسد؟ وزارت ارشاد؟ صنوف سینمایی؟ آیا بدون نقشه و طرح می‌توان به بقای هر بینزین یا صنعتی امیدوار بود؟ آیا بینزین‌س و صنعت بدون نقشه‌ی راه داریم؟ آیا قرار است عصر و آینده ما همچنان صرف بحث بر سر ممیزی و فیلم‌های توقیفی و دعوا میان سینمادار و پخش‌کننده بگذرد؟

نوروزی در پاسخ به اینکه در حال حاضر بحث روز سینما، گرانی بلیت است و وقتی تجربه نشان داده برنامه‌ریزی‌ها به نتیجه چندان کارگشا و عملیاتی نرسیده چه باید کرد؟ گفت: معتقدم وقتی شما نقشه توسعه و مایشی محیط ندارید به طور طبیعت نمی‌توانید برنامه‌ریزی جدی و جدید داشته باشید. این برنامه انجام می‌شود صرفا دست و پا زدن برای بقاء است نه توسعه، و این نقطه مرگ یک صنعت است.

در دل هالیوودی نشسته‌ای و همه چیز مرتب است و تنها چیزی که کم داریم این است که بدانیم فلان سریال کی پخش می‌شود یا چه اتفاقی در قسمت جدید آن قرار است رخ دهد. اگر هم به صحبت‌های مدیران سینمایی دقت کنیم، می‌بینیم بیشتر درباره این است که به کدام فیلم پروانه ساخت و نمایش داده شده یا نشده و به کدام فیلم فقط پروانه نمایش خارجی داده شده است. کاملا واضح است که هنوز درگیر نظام مدیریتی دهه ۷۰ و ۸۰ خود هستند و از آن طرف وقتی صنف را نگاه می‌کنید، انجمن سینماداران است که دو، سه سال است حتی انتخابات هم برگزار نمی‌کند و اساسنامه خود را کنار گذاشته و تقریباً غیرقانونی فعالیت می‌کند. واقعیت این است که اگر هم به عنوان سینمادار می‌خواهیم ایران متصور شویم؟ اگر قرار است متصور شویم در این موقعیت‌ها (مدیریتی، صنفی یا تبلیغاتی) قرار بگیرم هیچ راه حلی ندارم چراکه سینما در یک لوپ پرتناقض گیر کرده و بعدها امکان فساد و ریکردهای شبه‌هناک هم در آن وجود دارد. نوروزی بیان کرد: پرسش بنیادین جدید است که آینده سینما چیست؟ چگونه می‌توانیم به نظام مدیریتی دهه ۷۰ و ۸۰ فهم شما از ماهیتی به نام سینما، آن هم در حضور انواع و اقسام شبکه‌های نمایش خانگی چیست؟ پیش‌فرض اصلی این استست که آیا می‌توان با موقعیت فعلی به آینده سینما نگاه کرد؟ صورت مسئله این است که آیا قرار است یک نقشه توسعه و رو به رشد برای سینمای ایران متصور شویم؟ اگر قرار است متصور شویم در این برنامه توسعه، موقعیت فعلی از منظر صنف، تبلیغات و مدیریت می‌تواند محل اثر باشد؟ آیا این موقعیت‌های سسه گانه تاکنون راهگشا بودند؟ پاسخ این پرسش آخر حتما خیر است و می‌توان با عدد و ارقام درباره آن بحث کرد.

او ادامه داد: سینمای ایران قبل از شیوع کرونا و در سال ۱۳۹۸، ۲۹۰ میلیارد تومان فروش داشت که در معنای اقتصادی می‌توان آن را معادل قیمت دو آپارتمان در خیابان فرشته در آن زمان دانست. در آن سال حدود ۸۰ فیلم تولید